

ACC. N:R M. 12738:1-6.

Landskap: Öland Upptecknare: E. L. Nörgård, Lund
Härad: Mgutsrum Berättare: Anders Olsson
Socken: Torslanda Berättarens yrke: Byggmästare
Uppteckningsår: 1953 Född år 1885 i Färjestaden

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Inkomstansel. s. 1
Folktra om fåglar. s. 2-4.
Syn på sjön - stormvarning. s. 5.
Gengångare. s. 6.

ACC. N:R M. 12738: /.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Se i syne.

Det tanns folk som hade
bud före sig, deras "vård"
gick före. D. v. s. att de hördes
komma en stund innan de verk-
ligen kom.

Mitt farfar var sådan. Vi hörde
honom ^{ibland} gå i farsten, ta av sig
stövlar osv. ca. 5 min. innan
han verkligen kom.

Fåglar
mpm

Skatan var en mystisk fågel,
som också har en hemlig makt.

Således var det vanligt att
se en skata ("skjora") fastspädd
på logen för att skydda hästarna
mot maran.

Det var också farligt att skjuta
en skata i inäddgården eller på
tomten och omkringliggande.

Det bodde en läkekunnig kvinna
i Eriksöre för många år sedan.
Lena^x hette hon.

Som pojke gick jag ibland och
hälsade på henne.

Jag minns en gång (1909) vi fick
"Erikalena"

ACC. N:R M. 12738/3.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

leta rätt på en skatunge så
henne. När hon fick fågeln i handen
tog hon och slöt den milt illa
för att ta ut hjärta och lever,
som hon använde att bota kyle
med.

2

Fåglar.

Svalarna var de gamla rädda för
Svalsunns i ögonen gav blindhet.

En svart fågel på kyrktornet
betyder död i socknen.

Ugglaus läte skulle man ge akt
på. Sa den klävit, klävit
betydde det begravning.
Tjuitt, tjuitt däremot betydde
barndom i socknen.

ACC. N:R M. 12738:5

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

En gång när Anders Jonsson, fiskare
från Färjestaden (t omkr. 1920) var ute
på sjön visade sig ett uakel barn
(fruntimmer?) för stämännen. En av
dem tog sin tröja, slängde den i
sjön och sade: "Nu far vi hem
för nu blir det storm" — Innan
de ens hann riktigt i land bröt
väderet lös.

Anders Jonsson, en gammal
fiskare som bodde här i socknen
tills för en 30 år sedan, då han dog
bort, brukade berätta om en kausal
som seglade bort sig, att han en
kväll, då man som bäst höll på
att leta efter honom, kom och satte
sig på vängkanten hos Anders J.
Han sade till honom: Det är inte
lätt ni letar efter mig för jag
sitter fast mellan två stenar och
ni kan aldrig få loss mig.